

MOLITVENA URA ali DEVETDNEVNICA

Dr. Janez Janež

(Fan Fenglong)

»Prišel sem
dajati,
ne jemati!«

p. Antonio Didoné, predstojnik kamilijancev na Tajvanu:
**»Dr. Janež je blesteča podoba laiškega misijonarja,
pričevalca za naše dni, ki potrebujejo človeško solidarnost
in krščansko toplino. Želimo, da bi njegov zgled
navdihoval in vodil odločitve današnjih kristjanov.«**

UVODNA BESEDA

KRISTJAN JE MISIJONAR

Z željo po dostojnem življenju hodimo v službo in opravljamo nek poklic. Seveda želimo, da bi le-ta bil čimbolj skladen z našimi notranjimi vzgibi, željami in osebnostjo. Tak, s katerim bi v čim večji meri izpolnili samega sebe, obenem pa bi znatno prispevali k dobrobiti družbe.

Za nas kristjane pa je že samo življenje po-klic. Z rojstvom smo bili poklicani v življenje. To pomeni, da smo se že rodili z nekim namenom. Prejeli smo torej poslanstvo, ki nam ga je namenil Bog. Vsi kristjani smo potemtakem **MISIJONARJI**, vse naše življenje pa je ena sama velika **MISIJA**.

Izpolnjevanje tega poslanstva je nekaj čudovitega. Ni nič drugega kot čim bolj polno uresničevanje samega sebe. Je uresničevanje tega, po čemer hrepeni prav vsaka človeška bit.

V najgloblji globini naše biti prebiva sam Bog. Bog v nas je bolj »notranji«, kot smo lahko »notranji« sami v sebi. Resnična človekova svoboda zato ni avto-nomna, temveč teo-nomna – je odvisna od Boga. TEOS v grščini namreč pomeni BOG. Naša svoboda je torej v Bogu in v uresničevanju njegove volje.

Že sv. Avguštin je v 4. st. zapisal: **»Zase si nas ustvaril, o Bog, in nemirno je naše srce, dokler se ne spočije v Tebi.«** (Izpovedi, I, 1)

Dr. JANEZ JANEŽ (FAN FENLUNG)
laiški misijonar-zdravnik in zdravnik-misijonar

Papež Frančišek je letošnjo poslanico za Misijonsko nedeljo naslovil z besedami preroka Izaija: *»Tukaj sem, pošlji mene«*. (Iz 6,8) V nadaljevanju nato zapiše, da *»Bog nadaljuje z iskanjem, koga naj pošlje v svet in k ljudem da bi oznanjal njegovo ljubezen ...«*

Na ta po-klic je, podobno kot prerok Izaija, svoj veliki »DA« izrekel tudi naš dr. Janez Janež.

Dr. Janež je kot **prvi slovenski laiški misijonar** še posebej blizu laikom. Je močan zgled misijonske po-klicanosti prav vseh kristjanov. Svojega krstnega poslanstva namreč ni prepoznal v duhovništvu, temveč v služenju bližnjim kot zdravnik misijonar oz. misijonar zdravnik.

O njem je msgr. Jožef Keréc, misijonar na Kitajskem, povedal sledeče besede: ***»Njegova zgodba bo ena najlepših strani v slovenski misijonski zgodovini«***.

Dr. Janež je resnično živel polno in celostno življenje. Skladnost in enovitost njegove biti se je najbolj očitno odražala v tem, da je njegov »profesionalen poklic« bil istoveten z njegovo krščansko po-klicanostjo. V svojem »DA« Bogu, je do skrajnosti uresničil in izpolnil samega sebe.

Bil je neutruden Božji delavec na prostrani njivi sveta. Kot misijonar je najprej štiri leta deloval na Kitajskem v mestu Zhaotong, nato pa še celih 38 let na Tajvanu v mestu Luodong – vse do svoje smrti. Za bolnike je bil dostopen 24 ur na dan, 7 dni v tednu, 365 dni v letu. Dnevno je opravil tudi več kot 10 operacij. Od njih se ni odtegnil niti takrat, ko je Tajvan obiskala Mati Terezija, da bi jo šel obiskat. V svojem

42-letnem misijonskem delovanju ni imel enega samega prostega dneva. Delal je tudi, ko je bil bolan, prav vse do smrti.

Njegova neizmerna žrtev je, skupaj z vrhunsko usposobljenostjo, obrodila bogate sadove. Namenoma je deloval v odročnih in revnih predelih Kitajske in Tajvana, saj je menil, da lahko ravno revnim stori največ dobrega. Za svoje neumorno in tudi vrhunsko strokovno delo ni zahteval nobenega plačila. Dejal je: **"Prišel sem dajati, ne jemati!"**

Mnogokrat je zato zavrnil dobro plačana delovna mesta v Taipeju – prestolnici Tajvana. Zaradi njegove vrhunskosti so ga v svoji sredi želele imeti številne elitne zdravstvene ustanove. A on se je zadovoljil le s skromno žepnino, pa še to je večinoma skrivaj razdal najbolj ubogim bolnikom. Celó svoje domovanje si je uredil v bolnišnici, v sobici blizu operacijske dvorane, da bi lahko bil kadarkoli in čimprej na voljo pacientom, ki so potrebovali nujno pomoč. Ocenjujejo, da je v svojem življenju opravil blizu 100.000 operacij.

Glas o čudežnem dr. »Fanu«, kot so ga tudi imenovali (»fan« pomeni »vzorni«), se je hipoma razširil po vsem otoku. A kolikor je le bilo mogoče, se je izogibal preveliki pozornosti in javnemu življenju. Osredotočen je bil samo na svoje poslanstvo, na **reševanje življenj**. Drugo ga ni zanimalo. Posvetna slava, ki številnim tako hitro rada »udari v glavo«, se mu je upirala. Le-ta lahko človeka hitro zapelje in odvrne od uresničevanja njegovega resničnega poslanstva.

Zakaj se je dr. Janež priganjal do skrajnih meja svojih zmogljivosti? Zaradi svojega moralnega kodeksa, ki se glasi: **»Kristusova ljubezen nas priganja«** (2 Kor 5,14).

KRATEK ŽIVLJENJEPIS

Dr. Janež se je rodil 14. januarja 1913 v Dolskem pri Ljubljani. Po končani srednji šoli se je, kljub temu, da je njegova mati srčno želela, da bi postal duhovnik, vpisal na študij medicine v Ljubljani. Študij je nato nadaljeval v Zagrebu in Gradcu, kjer je leta 1937 tudi doktoriral. Specializacijo pa je opravljal v Beogradu in na Dunaju. Do konca leta 1944 je vodil oddelek za transfuzijo krvi v ljubljanski bolnišnici. Bil je prvi, ki je v ljubljanski bolnišnici izvedel krvno transfuzijo. Leta 1945 pa je bil zaradi svoje trdne katoliške vere in ker ni hotel sodelovati v akciji zbiranja sredstev za OF, med prvimi določen za likvidacijo – kljub temu, da je med vojno zdravil številne partizane. Umaknil se je na avstrijsko Koroško, od koder je preko Rima 4. decembra 1947 šel v Argentino. **23. maja 1948 je v Buenos Airesu kot prvi slovenski laik prejel misijonski križ.** Že naslednji dan je odšel v misijone na Kitajsko, o čemer je sanjal že kot najstnik. Delal je v misijonski bolnišnici v Zhaotongu, ki jo je ustanovil msgr. Keréc, vodile pa slovenjebistriške šolske sestre. Leta 1952, ko so komunisti iz Kitajske pregnali vse tujce, je moral oditi tudi dr. Janež. Z italijanskimi redovniki kamilijanci se je odpravil na Tajvan, kjer je v revnem ribiškem mestu Luodong, ob SV obali otoka, deloval vse do smrti. Tega otoka ni več zapustil. Začetki dela na Tajvanu so bili zelo skromni, a skupaj s kamilijanci je v Luodongu uspel postaviti bolnico (Marijina bolnica), ki velja danes za eno najmodernejših v državi. 17. decembra 1963 je prejel odlikovanje »*Dobri človek*« – odlikovanje tajvanske vlade za najzaslužnejše ljudi. Leta 1969 mu je papež podelil »*red sv. Silvestra in sv. Gregorja Velikega*«. Po 42. letih neprestanega misijonskega služenja je 11. oktobra 1990 umrl. 18. aprila 1998 mu je tajvanska vlada posmrtno podelila odlikovanje »*Dobri človek*« – junak leta za njegovo življenjsko delo v korist kitajskemu narodu.

1. ODPUŠČANJE IN SPRAVA STA EDINA POT, KI OBETA PRIHODNOST

V pismu Galačanom apostol Pavel citira Jezusove besede: »... Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe.« (Gal 5,14), nato nadaljuje: »Če pa se med seboj grizete in obžirate, glejte, da se med seboj ne pokončate.« (Gal 5,15)

Dr. Janež je med drugo svetovno vojno vestno opravljal svoje delo. Kot zdravnik-kirurg je zdravil številne ranjence. Nikoli se ni oziral, za katero stran so se borili. Za politiko in ideologijo mu ni bilo mar. Edino pomembno je bilo **človeško življenje**. Nekoč je izjavil: *"Imam svojo vest in svoje prepričanje, nisem bil v kaki skupini ali stranki, v srcu sem bil in bom svoboden. Zdravnik sem postal, da rešujem življenja, ne da ubijam.*

Vendar to ni bilo dovolj. Takoj po vojni izve, da je na seznamu za likvidacijo. Prebeži čez Karavanke in se pridruži ostalim beguncem. A sprevidi zahrbtno namero Angležev, ki begunce namesto v Italijo, skrivaj vračajo v roke krvnikom. Ravno pravi čas zbeži. Več ur se skriva v rženem polju in opazuje, kako vlak vozi naše rojake smrti naproti.

Slovenci smo postali slabši od Galačanov.

... trenutek tišine ...

Zmolimo desetko rožnega venca za resnično narodovo spravo. Da bo slovenski narod končno zmogel skupaj stopiti na pravo pot, na pot prihodnosti, na **pot življenja**. Samo ljubezen in odpuščanje zmoreta pretrgati jarem suženjstva, ki svojo moč črpa iz zverinskega greha našega naroda.

... Ki je Svetega Duha poslal ...

MOLITEV ZA SPRAVO

O Bog, ki véruješ v ljudi,
začasne popotnike in sopotnike
blatnih zemeljskih dni in poti,
ki vežeš rojake iz roda v rod
iz davne preteklosti v davno prihodnost, –
o Bog, ki vladaš živim in mrtvim,
daj, da živi pokopljejo mrtve!
Daj mrtvim pokoj in živim mir!
Daj zrušiti vse boleče spomine
na bratsko prelito kri in zločine!
Odpri ljudem, Bog, oči za resnico,
srce za pravico, dobroto in čast!
Kajti prišel je čas za čast
ter čas za nov začetek in upanje.
O Bog, ki ljubiš še tiste,
ki te ne ljubijo, usmili se jih,
ki so gluhi za čast
in za človeško ljubezen do bližnjega,
vzemi jih k sebi,
milostno in nemudoma
in reši nas kuge sovražnosti. Amen.

Tone Kuntner

2. MISIJONAR SE DARUJE BOGU

»... Skupaj s Kristusom sem križan; ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni ...« (Gal 2,19-20)

Dr. Janež se skriva v rženem polju in opazuje vlak, ki vozi Slovence v smrt. Na tem vlaku bi moral biti tudi on. V njem se zgodi prelom. Od-loči se. Izjemna situacija terja izjemne odločitve. V zahvalo za čudežno rešitev sklene, da gre v misijone. Na ta po-klic, ki je v njem tlel že od otroških let, izreče dokončni **DA**. Končno je zmožgel opraviti *»daritev srca«*, edino daritev, ki je tako všeč Gospodu. Ta dar in žrtev je on sam; žrtev, ki bo obrodila v neizmernih sadovih. V njem se bodo uresničile Jezusove besede, ki pravi: *»Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane sólo; če pa umre, obrodi obilo sadu.«* (Jn 12,24). Od tega trenutka dalje dr. Janež ne pripada več sebi, temveč Bogu. Bogu, ki ga bo gledal v služenju bližnjim, ubogim, bolnim. Dr. Janež se ne odloči da bo zgolj pomagal. Ne bo samo humanitarni delavec. Odloči se, da se bo daroval – **postal bo misijonar**.

... trenutek tišine ...

Zmolimo desetko rožnega venca za nove duhovne in misijonske poklice, da bi mladi zmogli odpreti srce Bogu in mu velikodušno izreči svoj DA – *»Tukaj sem, pošlji mene.«*

... Ki je od mrtvih vstal ...

ODSLEJ LJUBIM LE TEBE

Odslej ljubim le tebe, sledim le tebi,
le tebi sem pripravljen služiti, saj je le to,
da ti vladaš, pravično. Hočem biti odvisen
od tebe. Naroči, prosim te, ukaži vse, kar hočeš;
le ozdravi, odpri mi ušesa, da bom slišal tvoje
besede; ozdravi, odpri mi oči, da bom videl tvojo
voljo. Odženi od mene neurejenost duha,
da te bom prepoznal. Povej mi,
kako naj se trudim, da te bom videl:
Upam, da bom znal izpolniti tvoje ukaze.
Sprejmi, prosim te, svojega begajočega sina,
o Gospod, najbolj usmiljen med očeti.

sv. Avguštín

3. PO-KLICANOST

»Rekel jim je: `Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!`« (Mr 16,15)

Vendar dr. Janež ni bi klasičen misijonar. Ni začutil po-klica v duhovniško ali redovniško življenje, čeprav je o tem v mladih letih resno razmišljal. On je poseben, enkraten, originalen. Svoj po-klic bo uresničeval v okviru svojega profesionalnega poklica. Postal bo misijonar-zdravnik in zdravnik-misijonar. Vsa njegova bit se bo zlila v to po-slanstvo.

Postane prvi slovenski laiški misijonar in s tem močan zgled misijonske po-klicanosti prav vseh kristjanov.

Vsi krščeni imamo dolžnost oznanjevanja evangelija. Načinov kako to poslanstvo uresničujemo je toliko, kolikor je ljudi na svetu. A vsem je skupno eno: vsi se izkazujejo v **delih ljubezni**, v delih, ki jih je dr. Janež kot misijonar in zdravnik štiri leta na Kitajskem in nato še celih 38 let na Tajvanu neumorno, dan za dnevom opravljal.

... trenutek tišine ...

Zmolimo desetko rožnega venca za vse nas, ki se imenujemo kristjani, da bi zmogli svoje krstno poslanstvo uresničevati v svojem vsakodnevem življenju in bi ljudje v nas občutili privlačno polnost božjega življenja.

... Ki je bil krščen v Jordanu ...

MOLITEV ZA MISIJONE

Nebeški Oče,

ko je tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus vstal od mrtvih,
je svojim učencem naročil:

»Pojdite in učite vse narode

in jih napravite za moje učence.«

Ti nas opominjaš, da smo v moči našega krsta
tudi mi deležni misijonskega poslanstva Cerkve
in smo zanjo odgovorni.

Podari nam darove Svetega Duha,
da bomo pogumne in goreče priče
tvojega evangelija.

Misijonsko poslanstvo,
ki ga je Kristus zaupal svoji Cerkvi,
še zdaleč ni dovršeno.

Zato te prosimo za nove spodbude in učinkovite oblike,
da bomo znali življenje in Luč prinašati v sedanji svet.

Pomagaj nam, da bi se vsa ljudstva srečala z
odrešujočo ljubeznijo in usmiljenjem Jezusa Kristusa,
ki s teboj živi in kraljuje
v edinosti Svetega Duha
zdaj in vekomaj. Amen.

4. DELA LJUBEZNI SO VEDNO DOBRO IN STROKOVNO OPRAVLJENA DELA

»Kot dobri oskrbniki mnogotere Božje milosti strezite drug drugemu z milostnim darom, kakor ga je kdo prejel.« (1 Pt 4,10)

A dr. Janež ni bil samo »dar« za Gospoda. Bil je tudi vrhunsko usposobljen. Že pred 2. svetovno vojno je v Ljubljani veljal za vrhunskega zdravnika. Leta 1937 je celo kot prvi zdravnik v Sloveniji opravil transfuzijo krvi. Prav tako se je tekom celega svojega življenja ves čas strokovno izpopolnjeval – kolikor so mu le dopuščale možnosti v odročnih in revnih predelih Kitajske in Tajvana.

Svoje delo, ne samo, da je opravljal z ljubeznijo in neizmernim žrtvovanjem – opravljal jih je tudi vrhunsko strokovno. Pravijo, da je delal čudeže. A le kot vrhunsko usposobljen kirurg in neumoren služabnik bolnih, je lahko pomagal tolikim ubogim, kateri si sicer ne bi mogli privoščiti dragega zdravljenja.

Dela ljubezni so vedno dobro opravljena dela.

... trenutek tišine ...

Zmolimo desetko rožnega venca, da bi vse naše delo bilo Bogu všečna daritev in da bi sadovi našega dela bili odraz tega, da se je približalo božje kraljestvo.

**... Ki je oznanjal božje kraljestvo in klical ljudi
k spreobrnjenju ...**

Naj mi Bog, naš Gospod, pomaga,
da gledam na svoje delo
kot na pot posvečevanja in služenja drugim,
kot kraj,
kjer me moj Oče Bog čaka vsak trenutek
in od mene pričakuje,
da posnemam Jezusa,
ko je delal kot tesar v Nazaretu.

...

Naj mi Bog pomaga,
da svoje delo dobro opravljam,
z največjo možno popolnostjo.
Naj nikoli ne delam malomarno,
ampak s prepričanjem,
da slabo opravljenega dela ni mogoče posvetiti
ker mu manjka ljubezni.
Ljubezen pa je nepogrešljivi pogoj za to,
da bi bila človekova dejavnost Bogu všeč.

sv. Jožefmarija Escrivá

sv. Jožef, zavetnik delavcev – ***prosi za nas***

5. DAROVANJE POMENI REŠEVANJE ŽIVLJENJ

»Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel.« (Mt 16,25)

Tako na Tajvanu, kakor predtem na Kitajskem je dr. Janež živel in opravljal svoje delo med redovniki kamilijanci, katerih osnovno poslanstvo je skrb in nega bolnikov in ranjencev. Njihovo vodilo, ki ga je postavil ustanovitelj reda sv. Kamil de Lellis, je sledeče: *»Bolniki so naši gospodarji in nadrejeni; sem učenec in srce Boga in to kar storimo njim, je storjeno Bogu.«* Tega vodila se je dr. Janež držal bolj kot sami kamilijanci. Velikokrat je to izgledalo zelo radikalno.

Zlasti na začetku svojega delovanja je delo opravljal v resnično mizernih pogojih – tudi ob kritičnem pomanjkanju transfuzije. Velikokrat je zato, da bolniki ne bi umrli, kar med operacijo daroval lastno kri. To pomeni, da je bolnika operiral, istočasno pa je po cevčicah iz njegovega telesa v bolnika tekla njegova kri. Večkrat je omedlel, a rešil je ogromno življenj.

... trenutek tišine ...

Zmolimo desetko rožnega venca za naše zdravstvene delavce. Tudi oni se v teh težkih časih koronavirusa nesebično darujejo in izpostavljajo nevarnostim okužbe in celo smrti. Naj jim bosta Sveti Kamill – zavetnik bolnikov in zdravstvenih delavcev – ter naš dr. Janež vedno v pomoč s svojo priprošnjo pri Bogu.

... Ki je za nas križan bil ...

**MOLITEV ZA ZDRAVJE V ČASU EPIDEMIJE
KORONAVIRUSA COVID-19**

*Oče usmiljenja in tolažbe,
tvoj Sin Jezus Kristus
nam je s križem pokazal vrednost trpljenja.
Pomagaj našim bratom in sestram,
ki že nosijo križ bolezni in so preizkušani.
Nakloni jim izboljšanje zdravja,
njihovim svojcem pa pogum in zaupanje.
Vsem zdravstvenim delavcem daj moč in zdravje,
da bodo vztrajali v ljubezni do bolnikov,
raziskovalcem pa, da bodo čim prej odkrili uspešno
zdravilo.
Nam in vsemu svetu daj svoj blagoslov,
da bomo rešeni bolezni
in se ti bomo mogli s tvojo Cerkvijo zahvaljevati.
Amen.*

*sv. Marija, zdravje bolnikov – **prosi za nas**
sv. Rok, zavetnik zoper kužne bolezni – **prosi za nas**
vsi božji svetniki in svetnice – **prosite za nas***

6. ČLOVEŠKA NEPOPOLNOST NI OVIRA ZA SVETOST

»Zato vas jaz, jetnik v Gospodu, opominjam, da živite vredno klica, s katerim ste bili poklicani, v vsej ponižnosti, krotkosti in potrpežljivosti. V ljubezni prenašajte drug drugega.« (Ef 1,1-2)

Dr. Janež še zdaleč ni bil popoln. Zlasti do svojih sodelavcev je bil zelo zahteven, siten in naporen. Kričanja, zmerjanja, tudi joka bolniških sester ni manjkalo. Klicali so ga tudi *»Fa pici«*, kar pomeni *»neznosen«*. Vendar so vse te pomanjkljivosti izvirale iz njegove neizmerne ljubezni in skrbi do bolnikov. V njih je namreč videl Jezusa. Glede bolnikov in človeškega življenja je bil perfekcionista – pod nobenim pogojem ni toleriral malomarnosti in površnosti.

A srce dr. Janeža je bilo kljub navidezno grobi pojavi polno topline in dobrote – ne samo do bolnikov, tudi do osebja. Njegovo osebnost najlepše opišejo besede neke bolniške sestre, ki jih je izrekla ob njegovi smrti: *»Prišla sem pred štirimi leti. Bala sem se ga, tako kot druge, ker nas je po slovensko zmerjal, me pa njega po kitajsko. Nismo razumele njegove zahtevnosti. V četrtem letniku pa sem ga vzljubila in začela spoštovati. Ti si bil naš dragi »Oki« (kar pomeni »Veliki«), ki se je žrtvoval za bolne. Dejal si: `Ko bom umrl, boste plesale in se radovale`. Ni res! Spoznale smo te in jokale in iskale tebe, tvoj obraz. Sedaj ti kličemo najljubšo besedo: `Dragi naš Janez`.«*

... trenutek tišine ...

Zmolimo desetko rožnega venca za naše nepopolnosti ter da bi z ljubeznijo in potrpežljivostjo znali prenašati tudi nepopolnosti naših bližnjih.

... Ki je za nas s trnjem kronan bil ...

Gospod Bog, pomagaj nam,
da se naučimo iskrene ponižnosti,
kajti bolj ko smo ponižni, bližje smo tebi.
Želimo služiti bratom in sestram zaradi tebe.

Naj to služenje navdihujeta
velika ponižnost in ljubezen!

Kadar bomo čutili,
da moramo biti odločni,
naj ostanemo ponižni in ljubeznivi.

Opogumi nas,
da bomo prav uporabljali talente,
ki si nam jih podaril.

Naj to delamo s hvaležnim srcem,
v zavesti, da smo jih prejeli od tebe.
Naj postanemo vedno bolj podobni tebi,
ki si »krotak in v srcu ponižen«.

Vir: Ognjišče

7. MOLITEV JE STIK Z BOGOM IN S SAMIM SEBOJ

Jezus je učencem povedal priliko, kako *»... morajo vedno moliti in se ne naveličati.«* (Lk 18,1)

Dr. Janež je veliko molil. Po delu se je zaprl v svojo sobo in molil rožni venec. Molitev rožnega venca je bila stalnica v njegovem življenju. Velikokrat se je tudi kesal svojih nepopolnosti in pomanjkljivosti. A kot je povedala bolničarka: *»Duh nesebičnega služenja pokrije vse napake njegovega značaja, da smo ga res vsi ljubili«.*

Glede molitve in misijonov pa papež Frančišek pravi sledeče: **»Molitev je srce misijonov«.** Misijon oz. poslanstvo namreč izvira iz nas samih. Mi vsi smo **po-klicani!** **Misijon je zato prvenstveno notranja stvar.** Izvira iz najglobljega dela naše biti in nas sili, da ta po-klic uresničimo v življenju.

Molitev pa je nenehno vzpostavljanje pristnega stika s tem po-klicem, s tem najbolj notranjim delom samega sebe. Je zaupljiv osebni pogovor z Bogom. On nas vedno znova utirja na pravo pot, na pristen stik s samim sabo.

Dr. Janež glede dela in molitve pove sledeče: »Napravim vse, kar mi zdravniška veda in praksa narekuje, nato pa prepustim Bogu, da on ozdravi; šele potem molim rožne vence. Jih vidite, koliko jih imam, molkov?«

... trenutek tišine ...

Zmolimo desetko rožnega venca s prošnjo, da bi se naše molitveno življenje okrepilo. Tako bomo vedno v stiku z Bogom in s samim seboj. Le z rednim molitvenim življenjem bomo lahko uresničevali svoje življenjsko poslanstvo. *Kristjan brez molitve je namreč isto kakor vojak brez orožja.*

... Ki si ga Devica v templju našla ...

SIJ SKOZME

Gospod Jezus,

pomagaj mi razširjati tvoj prijetni vonj
povsod, kjer koli bom šel.

Preplavi mojo dušo s svojim Duhom in Življenjem.

Vzemi v last vse moje bitje tako docela,
da bo moje življenje sàmo odsevalo tebe.

Sij skozme in bodi tako v meni,
da bo vsaka duša, s katero pridem v stik,
lahko čutila tvojo navzočnost v moji duši.

Naj ne vidijo več mene, ampak Jezusa!

Ostani z menoj,
potem bom tudi jaz začel svetiti, kakor ti svetiš,
tako svetiti,
da bom luč drugim.

John Henry Newman

8. DELA LJUBEZNI SO DELA, KI OSTANEJO ZA VEDNO

»Kjer je tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.« (Mt 6,21)

Dr. Janež je leta 1963 prejel najvišje odlikovanje tajvanske vlade **»Dobri človek«** za najzaslužnejše ljudi. Prav tako mu je papež leta 1969 podelil **»red sv. Silvestra in sv. Gregorja Velikega«**.

A dr. Janež ni maral javnosti in vsakršna prevelika pozornost se mu je upirala. Njegov odnos do odlikovanja **»Dobri človek«** najbolj nazorno prikažejo sledeče besede: *»Odlikovanja nisem mogel zavrnuti, da ne bi užalil vlade, a tisti večer, ko so mi medaljo na srajco obesili, sem se v zrcalu gledal in nikdar si sam sebi nisem tako neumen zdel ... Ali ni žalostno za človeško raso, da mora taka imenovanja dajati! Ali je svet res tako hudoben, da je treba med nami iskati dobre ljudi in jih odlikovati? ...«*

Njegovo življenjsko vodilo pa predstavijo naslednje besede: *»Ne iščem ne denarja ne slave ne priznanja. Reven sem bil in revno hočem živeti. Moje življenje je delo, moje največje odlikovanje so številni bolniki, ki me iščejo in upajo, da jim bom lahko pomagal. Oni so moje največje osebnosti in največje odlikovanje jih je videti nasmejane zapuščati bolnišnico.«*

... trenutek tišine ...

Zmolimo desetko rožnega venca za ponižno srce. Da bi vedno nabirali večne »zaklade v nebesih«, ki jih »ne molj ne rja« ne moreta uničiti.

... Ki je na gori razodel svoje veličastvo ...

Dihaj v meni, Sveti Duh,

da bom mislil sveto.

Vodi me, Sveti Duh,

da bom delal sveto.

Vabi me, Sveti Duh,

da bom ljubil sveto.

Daj mi moči, Sveti Duh,

da bom varoval sveto.

Varuj me, Sveti Duh,

da svetega ne izgubim.

Amen.

sv. Avguštín

9. LJUBEZEN DO DOMOVINE JE LJUBEZEN DO VSEH LJUDI

»Naša domovina pa je v nebesih, od koder tudi pričakujemo odrešenika, Gospoda Jezusa Kristusa.« (Flp 3,20)

Po letu 1945 dr. Janež nikoli več ni videl domovine. A prav vse do svoje smrti leta 1990 se je imel zgolj in samo za Slovenca. Vedno je bil ponosen na svoje poreklo in na to, da je Slovenec. Še za časa študija v Ljubljani, Zagrebu in Gradcu ter specializacije, ki jo je opravljal v Beogradu in na Dunaju, mu je kaj hitro prekipelo, če se je kdo ponorčeval iz njegovih kmečkih korenin. Nikoli nikomur ni dovolil zaničevati svojega izvora ali narodne pripadnosti. (Vir: Dr. Janez Janež-utrinek božje dobrote)

*Po smrti so si dr. Janeža zaradi njegovih izjemnih zaslug mnogi želeli lastiti. **A bil je naš človek.** Svojo domovino je, kljub temu, da ga je zavrgla, neizmerno ljubil. Nekoč je z misijonarjem in velikim prijateljem Andrejem Majcnom med pogovorom o prihodnosti Slovenije izrekel sledeče besede: »Naš program je svobodna Slovenija v evropskem prostoru.«*

... trenutek tišine ...

Zmolimo desetko rožnega venca za našo domovino. V prvem letu naše samostojnosti, smo se leta 1992 kot slovenski narod na Brezjah posvetili Mariji. Obrnimo se torej k naši vsemogočni priprošnjici, da bomo tako kot dr. Janež tudi mi vedno ostali zvesti svojemu narodu in domovini.

... Ki je tebe Devica v nebesa vzel ...

POSVETILNA MOLITEV

Presveta Devica Marija!

*Ti si Jezusova mati: ti si ga pod srcem nosila,
ga rodila in z njim pod križem trpela.*

*Ti si tudi naša mati: tvoja materinska roka
nas je varovala skozi vso zgodovino.*

*Tebi izročamo sami sebe,
da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca.
Tebi izročamo naše družine, da bi bile odprte za življenje
in bi mladim odkrivala duhovne vrednote.*

*Tebi izročamo Cerkev na Slovenskem,
da bi v zvestobi evangeliju gradila edinost.*

*Tebi izročamo slovensko domovino,
da bi napredovala v luči vere in krščanskega izročila.*

*Tebi izročamo naše rojake po svetu,
da bi ostali zvesti Bogu in svoji domovini.*

*Sprejmi nas v svoje varstvo
in nas izroči svojemu Sinu Jezusu, našemu Odrešeniku,
ki živi in kraljuje vekomaj. Amen.*

PONEDELJEK | molimo za AFRIKO

TOREK | molimo za AMERIKO

SREDA | molimo za EVROPO

ČETRTEK | molimo za OCEANIJO

PETEK | molimo za AZIJO

Za interno uporabo zbral in pripravil Luka Biščak

Izdaja: Misijonsko središče Slovenije

Odgovarja, Matjaž Križnar, narodni ravnatelj

Oblikovanje: Jože Šenk

Tisk: Salve d.o.o.

Oktober 2020

Misijnsko središče Slovenije

Kristanova 1, 1000 Ljubljana

Tel.: 01/300-59-50

E-pošta: missio@rkc.si

Spletna stran: www.missio.si